

PARLAMENT DE CATALUNYA

INFORME JURÍDIC SOBRE LA SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ A TRÀMIT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI “DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 14/2017, DEL 20 DE JULIOL, DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA I DEL SEU REGLAMENT” (núm. de tramitació 202-00001/15)

ANTECEDENTS DE FET

Únic. El 19 de setembre de 2024, els Srs. Sergi Querol Bertran, Jose Luis Jacas Dacosta, Antonio Luis Herranz Alarcon i la Sra. Teresa Gonzalez Abad van presentar al Registre General del Parlament de Catalunya –entrada núm. 4011; núm. de tramitació 202-00001/15– una sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de llei “de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la Renda Garantida de Ciutadania i del seu Reglament, per millorar econòmicament la prestació en col·lectius amb més dificultats d'inserció laboral i a protegir millor els drets de tots els beneficiaris de la renda” (pàg. 1 i 2) –des d'ara, Proposició de llei–, a l'empara de l'article 62.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006 –des d'ara, EAC– i de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular –des d'ara, LILP. La sol·licitud esmentada s'acompanya de tres documents annexos: “el text articulat de la proposició de llei” (pàg. 3 a 13) –des d'ara, Annex 1–; “la memòria justificativa de la proposta” (pàg. 14 a 17) –des d'ara, Annex 2–, i “la llista amb els noms i cognoms de les persones que formen la Comissió Promotora” (pàg. 18) –des d'ara, Annex 3.

FONAMENTS JURÍDICS

1. Exercici de la iniciativa legislativa popular a Catalunya

D'acord amb l'article 62.1 de l'EAC, a més de als diputats, als grups parlamentaris i al Govern; la iniciativa legislativa també correspon als ciutadans mitjançant la iniciativa

PARLAMENT DE CATALUNYA

legislativa popular –des d'ara, ILP–, en els termes establerts per les lleis de Catalunya. Així mateix ho estableix l'article 111.d¹ del Reglament del Parlament² –des d'ara, RP.

L'LILP regula l'exercici de la ILP, iniciativa ciutadana que, d'acord amb l'article 3, s'exerceix per mitjà de la presentació a la Mesa del Parlament d'una proposició de llei, amb el suport de les signatures, degudament autenticades, d'un mínim de 50.000 persones; aquestes signatures han de complir les condicions que estableix aquesta mateixa disposició normativa. Concretament, l'LILP –v. capítol I– regula, entre d'altres, l'objecte de les ILP –article 1–, les persones legitimades per a exercir aquest dret de caràcter polític –article 2– i la comissió promotora –article 4–, la qual exerceix, per atribució legal, la representació de les persones signants de la ILP als efectes que en deriven.

2. Admissió a tràmit de les proposicions de llei

Un cop s'ha presentat una sol·licitud d'admissió d'una ILP davant la Mesa del Parlament, d'acord amb l'article 6.1 de l'LILP, la Mesa ha d'examinar la documentació rebuda i s'ha de pronunciar de manera motivada en el termini de quinze dies hàbils sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la proposició de llei. Conformement a l'article 139.1 del RP, la Mesa del Parlament admet a tràmit les proposicions d'ILP si compleixen els requisits que estableixen la llei que les regula –l'LILP– i el RP.

¹ D'acord amb aquest precepte, “[l]a iniciativa legislativa correspon: [...] d) Als ciutadans, que l'exerceixen, en la forma establerta per la Llei de la iniciativa legislativa popular, mitjançant la presentació d'una proposició de llei. [...]”.

² Text refós del Reglament del Parlament, aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 20 de febrer de 2018. Aquest text refós, publicat en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya –des d'ara, BOPC– núm. 25, del 27 de febrer de 2018, inclou el text refós aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 28 de juliol de 2015 –BOPC núm. 664, del 30 juliol de 2015– i la reforma parcial aprovada pel Ple en la sessió del 26 de juliol de 2017 –BOPC núm. 484, del 27 de juliol de 2017.

3. Intervenció lletrada

Aquest informe jurídic s'emet per encàrrec del secretari general del Parlament, d'acord amb l'article 10.f dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya³. De conformitat amb aquest precepte, és funció dels lletrats de la Cambra elaborar informes i dictàmens sobre qüestions parlamentàries, a requeriment del president o presidenta, de la Mesa, del Ple, d'alguna de les comissions parlamentàries o del secretari o secretària general. Així doncs, se sol·licita l'assessorament jurídic de qui subscriu aquest informe jurídic amb relació a la Proposició de Llei.

4. Objecte de l'informe jurídic

Aquest informe jurídic s'emet per donar compliment a allò que disposa l'article 6.1 de l'LILP i l'article 139.1 del RP, això és, perquè la Mesa del Parlament pugui pronunciar-se de manera motivada sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la Proposició de Llei. Es tracta, en paraules del Tribunal Constitucional, d'un "[...] control de legalidad de la proposición formulada [...] que ha de traducirse en la admisión o inadmisión de la proposición, [el qual] opera, como todos los de su género, en función de un canon estrictamente normativo, no político o de oportunidad [...]" (Interlocutòria del Tribunal Constitucional [des d'ara, ITC] 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3⁴).

Seguint amb la mateixa doctrina jurisprudencial (STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e), la decisió d'admissió o d'inadmissió que adopta la Mesa del Parlament en aquests casos:

³ Text consolidat aprovat per la Mesa del Parlament en la sessió tinguda el dia 3 de maig de 2016 amb les modificacions aprovades per la Comissió d'Afers Institucionals el dia 26 d'octubre de 2016, la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge el dia 31 de gener de 2017, la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública els dies 20 de desembre de 2018, 27 de febrer de 2019, 25 de juliol de 2019, 23 d'octubre de 2019 i 14 de desembre de 2020 i la Comissió d'Afers Institucionals del 14 d'octubre de 2021 i 17 de febrer de 2022.

⁴ En el mateix sentit, v. ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; Sentència del Tribunal Constitucional –des d'ara, STC– 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e.

PARLAMENT DE CATALUNYA

[E]s un acto reglado que tiene por objeto comprobar que la iniciativa cumple con los requisitos de forma y que no tiene por objeto materias excluidas [...] se trata de un control estrictamente normativo y no de oportunidad, ya que cumplen la función jurídico-técnica de ordenar y racionalizar el funcionamiento de las Cámaras para su mayor eficiencia como foro de debate y participación de la cosa pública (STC 191/2013, de 18 de noviembre, FJ 3), que debe ejercerse respetando, además, la dimensión material del deber de motivación que exige motivar expresa, suficiente y adecuadamente la aplicación de las normas cuando pueda resultar de la misma una limitación al ejercicio de los derechos reconocidos en el art. 23 CE (STC 40/2003, de 27 de febrero, FJ 6).

Aquest deure de motivació especial a què al·ludeix el Tribunal Constitucional⁵ rau en el fet que la presentació d'una ILP s'emmarca dins de l'àmbit de l'exercici del dret de què és titular la ciutadania a participar en els assumptes públics, directament o per mitjà de representants, conformement a l'article 23.1 de la Constitució espanyola del 1978 –des d'ara, CE. Es tracta d'un instrument de participació directa dels ciutadans en la funció legislativa, el qual, en el supòsit de les comunitats autònomes, es concreta en la configuració legal que li atorga la legislació autonòmica en cada cas⁶.

El Tribunal Constitucional és l'òrgan que controla l'adequació a la CE dels acords de la Mesa del Parlament pels quals no s'admeti a tràmit una proposició de llei –article 7.1 de l'LILP–, tot plegat d'acord amb allò que disposa la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional –des d'ara, LOTC–, pel que fa al recurs d'empara⁷ –article 161.1.b de la CE. Precisament, davant la possibilitat que un acord d'inadmissió d'una ILP vulneri el dret fonamental establert a l'article 23.1 de la CE, s'entén que cal interpretar restrictivament les causes d'inadmissió a què fa referència l'article 6.2 de

⁵ v. STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletres a, c i d.

⁶ v. ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra c.

⁷ Així ho ha declarat, en diverses ocasions, el Tribunal Constitucional (v. ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; STC 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e).

l'LILP, a fi d'afavorir, en la mesura que sigui possible, la major efectivitat del dret fonamental que s'està exercint⁸.

Per consegüent, a l'informe s'hi examina si la Proposició de Llei compleix els requisits que estableix l'ordenament jurídic per a exercir una ILP, i, més concretament, s'hi analitza si es dona en la Proposició de Llei alguna de les causes d'inadmissió establertes en l'LILP.

5. Causes d'inadmissibilitat de les proposicions de Llei i afectació pressupostària

D'acord amb l'article 6.2 de l'LILP, són causes d'inadmissibilitat de la proposició de Llei:

- a) Que tingui per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència.
- b) Que la proposició de Llei i la documentació presentades no compleixin algun dels requisits que estableix l'article 5.1.
- c) Que reproduïxi una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura.
- d) Que faci referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1.

D'altra banda, i d'acord amb l'article 139.4 del RP, si el Govern considera que la proposició de Llei produeix afectació pressupostària –és a dir, si la proposició de Llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment de la seva tramitació parlamentària, segons disposa l'article 139.2 del RP–, la Mesa del Parlament l'ha d'admetre a tràmit en els termes que estableix l'apartat 2 del mateix article 139⁹. Igualment ho estableix la disposició addicional

⁸ Doctrina clàssica del Tribunal Constitucional (STC 1/1989, del 16 de gener, i STC 159/1986, del 13 de desembre) que s'aplica a tots els drets reconeguts per l'ordenament jurídic.

⁹ D'acord amb aquest precepte del RP, al qual, com s'exposava, es remet l'apartat 4, "[...] en la part [de la proposició de Llei] que comporti la dita afectació pressupostària [...] la Llei resultant de

tercera¹⁰ de l'LILP. D'acord amb l'STC 19/2015, del 16 de febrer¹¹, aquesta norma no és una causa d'inadmissió; tanmateix, en analitzar la Proposició de Llei, cal valorar si es produeix o no una eventual afectació pressupostària, a l'efecte que la Mesa, si s'escau, l'ha trameti al Govern, conformement a allò que disposen els articles esmentats.

Analitzada la Proposició de Llei en els termes que exigeix la normativa que li és aplicable, exposada anteriorment; es considera que no hi concorre cap de les causes d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de l'LILP, segons s'argumenta a continuació¹².

la iniciativa legislativa popular no pot entrar en vigor [...] fins a l'exercici pressupostari següent o, si escau, fins a un altre de posterior, si així ho determina la mateixa proposició de Llei".

¹⁰ Aquesta disposició va ser afegida per l'article 3 de la Llei 7/2014, del 25 de juny, de modificació de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

¹¹ "[L]a falta de conformidad presupuestaria del Gobierno no puede configurarse, en ningún caso, como causa para no admitir una iniciativa legislativa popular [...] el único efecto que se derivaría de la manifestación del Gobierno respecto de la existencia de esa afectación presupuestaria es que la admisión de la iniciativa se ha de realizar de tal modo que la eventual ley resultante no puede entrar en vigor, en la parte que comporte dicha afectación presupuestaria, hasta el ejercicio presupuestario siguiente" (FJ 5, apartat ii).

¹² En aquest sentit, a l'informe jurídic s'hi estudia, primerament, si s'hi dona la causa d'inadmissió de caràcter formal establerta en la lletra *b* de l'article 6.2 de l'LILP; seguidament, s'hi analitzen les causes restants –lletres *a*, *d* i *c*, en aquest ordre–, que són de caràcter material o substantiu. En darrer terme, s'hi inclou una valoració sobre l'eventual afectació pressupostària de la Proposició de Llei.

PARLAMENT DE CATALUNYA

5.1. Compliment dels requisits que estableix l'article 5.1 de l'LILP amb relació a la proposició de llei i la documentació presentades (article 6.2.b)

Des d'una perspectiva formal, l'article 5.1 de l'LILP –al qual es remet l'article 6.2.b– estableix els documents que han d'acompanyar una sol·licitud d'admissió d'una ILP:

- a) El text articulat de la proposició de llei, precedit d'una exposició de motius.
- b) Una memòria explicativa de les raons que aconsellen, segons el parer de les persones signants, la tramitació i l'aprovació de la proposició de llei pel Parlament.
- c) La relació dels membres que componen la comissió promotora i de llurs dades personals.

Com s'indica en l'antecedent únic d'aquest informe jurídic, la sol·licitud d'admissió de la Proposició de llei s'acompanya de tres documents annexos: l'Annex 1 es correspon amb el document a què fa referència la lletra a de l'article 5 de l'LILP, això és, el text articulat de la Proposició de llei (pàg. 4 a 13), el qual conté una exposició de motius (pàg. 3 i 4); l'Annex 2 es correspon amb el document a què fa referència la lletra b, és a dir, la memòria explicativa de la Proposició de llei, i, finalment, l'Annex 3 es correspon amb el document a què fa referència la lletra c, això és, la relació dels membres que integren la comissió promotora, amb indicació de determinades dades personals d'aquests membres.

Així doncs, es considera que es dona compliment a allò que disposa l'article 5.1 de l'LILP, i que, per consegüent, no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra b de l'article 6.2 de l'LILP.

5.2. Tenir per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència (article 6.2.a)

Des d'una perspectiva material o substantiva, la lletra a de l'article 6.2 de l'LILP impedeix que s'admetin a tràmit les proposicions de llei que tinguin per objecte una matèria sobre la qual la Generalitat no tingui atribuïda la competència.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Per a determinar si s'hi dona aquesta causa d'inadmissibilitat, escau prendre en consideració l'objecte de la Proposició de Llei. Doncs bé, segons s'infereix de l'"Exposició de motius" (Annex 1), es pretén "[...] millorar econòmicament la prestació [la renda garantida de ciutadania] en col·lectius amb més dificultats d'inserció laboral i a protegir millor els drets de tots els destinataris de la renda" (pàg. 3). Els col·lectius que en resultarien beneficiats, segons s'afirma en la Proposició de Llei, serien "[...] els majors de 65 anys, les persones discapacitades i les famílies monoparentals" (Annex 1, pàg. 3).

Per a assolir aquests objectius, la Proposició de Llei projecta modificar, d'una banda, els articles 4, 7, 13, 14 i 18 i la disposició addicional tercera (pàg. 4 a 8) de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania –des d'ara, LRGC–, i, d'altra banda, els articles 11, 16, 18, 20, 54, 55 i 56 (pàg. 9 a 13) del Reglament de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, aprovat pel Decret 55/2020, de 28 d'abril, i pel qual es modifica el Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic –des d'ara, RLRGC.

D'acord amb l'article 2 de l'LRGC, la renda garantida de ciutadania –des d'ara, RGC– és una prestació social de naturalesa econòmica i percepció periòdica que es configura com una prestació garantida de dret subjectiu i que té com a finalitat desenvolupar la promoció de la persona i el seu apoderament i superar les condicions que l'han dut a necessitar aquesta prestació (apartat 1; v. també art. 2 RLRGC); consta de dues prestacions econòmiques (apartat 2 i art. 2.2 RLRGC), una prestació garantida, de caràcter incondicionat (lletra a i lletra a, respectivament), i una prestació complementària d'activació i inserció, de caràcter condicionat (lletra b i lletra b, respectivament), en els termes establerts legalment. En general, l'RGC és compatible i complementària de determinades rendes del treball (apartat 1 i articles 5 i 7 RLRGC), així com subsidiària (apartat 2 i article 6 RLRGC) de tots els ajuts, els subsidis, les prestacions o les pensions de qualsevol administració a què puguin tenir dret els titulars o els beneficiaris de la prestació (article 4 LRGC). Tenen dret a l'RGC les persones que compleixen,

principalment, els requisits establerts per l'article 7 de l'LRGC i els articles 10 i 11 de l'RLRGC.

En atenció al que s'exposava, l'objecte de la Proposició de Llei pot subsumir-se sense dificultats en la matèria de serveis socials a què fa referència l'article 166.1.a¹³ de l'EAC, que és competència exclusiva de la Generalitat. A més, sobre aquest mateix àmbit material i mitjançant l'article 24.3, l'EAC reconeix a les persones i les famílies que es troben en situació de pobresa el dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna. Com s'evidencia clarament, es tracta d'una matèria sobre la qual el Parlament ha aprovat una disposició normativa amb rang legal –l'LRGC– i el Govern de la Generalitat ha aprovat una disposició normativa amb rang reglamentari –l'RLRGC–, i que és precisament la mateixa matèria –serveis socials– respecte de la qual es pretén incidir a través de la presentació de la Proposició de Llei.

Per això, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra a de l'article 6.2 de l'LILP.

5.3. Fer referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1 de l'LILP (article 6.2.d)

Prosseguint amb l'estudi de les causes d'inadmissió de caràcter substantiu, l'article 6.2.d de l'LRGC, remetent-se a l'article 1, no permet que les proposicions de Llei puguin tenir per objecte les matèries que exclou aquest darrer precepte, i que són les següents: en primer terme, "les matèries que l'Estatut reserva a la iniciativa legislativa exclusiva dels diputats, els grups parlamentaris o el Govern"; en segon terme, els pressupostos de la Generalitat, i, a l'últim, "les matèries tributàries".

¹³ De conformitat amb aquest precepte, "[c]orrespon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas: a) La regulació i l'ordenació de [...] les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública".

PARLAMENT DE CATALUNYA

Quant al primer bloc de matèries, no s'observa que la Proposició de Llei en tingui per objecte cap que pugui correspondre's amb les que enuncia l'incís transcrit, com podria ser-ho una proposta de consolidació de la legislació vigent, en els termes que disposa el RP (articles 143 a 148) –iniciativa de consolidació legislativa que correspon únicament al Govern, als grups parlamentaris i als membres del Parlament (article 146.1).

Quant al segon i al tercer blocs, la Proposició de Llei no pot identificar-se materialment amb un projecte de Llei de pressupostos (entre d'altres, v. articles 211 a 216 EAC i 131 a 134 RP)¹⁴, ni tampoc amb una ILP de contingut tributari (entre d'altres, v. articles 201 a 210 EAC)¹⁵.

En conseqüència, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *d* de l'article 6.2 de l'LILP.

5.4. Reproducció d'una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura (article 6.2.c)

Finalitzant amb l'examen d'admissibilitat material de la Proposició de Llei, l'article 6.2.c de l'LILP estableix com a causa d'inadmissibilitat el fet que una proposició de Llei reproduïx una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura. En vista d'aquesta norma, s'entén que cal que hi concorrin dos requisits: per un cantó, un de fons, consistent en

¹⁴ En aquest sentit, cal fer avenint que, d'acord amb l'article 27.1 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, "[e]l pressupost de la Generalitat de Catalunya constitueix l'expressió quantificada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer la Generalitat i les seves entitats autònomes, i dels drets que poden liquidar-se durant l'exercici corresponent".

¹⁵ Sobre el concepte de tribut, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el defineix com a "[...] ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per una Administració pública com a conseqüència de la realització del supòsit de fet en què la Llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat primordial d'obtenir els ingressos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques" (article 2.1, paràgraf primer).

l'equivalència substancial de continguts entre iniciatives, i, per un altre cantó, un de temporal, relatiu a la presentació d'una pluralitat d'iniciatives en una mateixa legislatura.

Atès que la Proposició de Llei –sobre la qual s'emet aquest informe jurídic– és l'única ILP que s'ha presentat durant la XV legislatura¹⁶, no s'hi pot donar la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra c de l'article 6.2 de l'LILP.

5.5. Afectació pressupostària

Segons s'ha apuntat en l'apartat 5 d'aquest informe jurídic, per bé que l'eventual afectació pressupostària no pot aduir-se com a causa per a no admetre a tràmit una proposició de Llei, sí que escau examinar si es considera que es dona o no l'afectació esmentada en aquest supòsit, a fi de donar compliment a allò que disposa l'article 139.3 del RP i la disposició addicional tercera, apartat 2, de l'LILP, citats prèviament.

Doncs bé, en vista de la documentació que acompanya la sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de Llei, escau concloure que la Llei que en podria resultar implicaria, al parer de qui subscriu aquest informe jurídic, un augment de crèdits. En efecte, la mateixa comissió promotora admet obertament aquesta possibilitat, principalment en la memòria explicativa (Annex 2). Explícitament, i a tall d'exemple, s'indica que “[...] en l'aspecte del cost econòmic que pot suposar la modificació de la suposada millora d'aquesta llei, creiem que és mínima [...]” (pàg. 16); que “[q]uant a l'augment dels imports màxims a percebre pels col·lectius comentats [...] estaríem parlant de tan sols un increment del 10% de les seves prestacions [...]” (pàg. 16), i que “[...] la modificació de millora d'aquesta llei amb prou feines suposa un cost econòmic, ja que segons les dades econòmiques de la RGC no creiem que superessin un 1 % anual del cost total de la RGC amb aquests increments [...]” (pàg. 17).

¹⁶ v. BOPC núm. 1, del 12 de juny de 2024, sobre la constitució del Parlament de Catalunya en la quinzena legislatura en la sessió tinguda el 10 de juny de 2024.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Paral·lelament, analitzant el text articulat (Annex 1) de la Proposició de Llei, també pot arribar-se a la mateixa conclusió. En concret, i per a ressaltar alguns dels supòsits més clars, la modificació que es proposa de l'article 7 de l'LILP (pàg. 5) suposaria una reducció dels llindars econòmics necessaris per a tenir dret a l'RGC –fet que (seria esperable) n'augmentaria les persones beneficiàries¹⁷. En aquest mateix sentit, encara és més concloent la proposta de modificació de l'article 18.1 de l'LILP (pàg. 7), per la qual s'elevaria l'import màxim de la prestació¹⁸ en relació amb l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC).

Per tot plegat, es considera que la Proposició de Llei pot implicar un augment de crèdits, en els termes que disposa l'article 139 del RP i la disposició addicional tercera de l'LILP, per la qual cosa escau que la Mesa del Parlament trameti la ILP al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies. La tramesa esmentada s'hauria de produir prèviament a una eventual admissió a tràmit de la Proposició de Llei.

CONCLUSIONS

Primera. És procedent que la Mesa del Parlament admeti a tràmit la Proposició de Llei “de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la Renda Garantida de Ciutadania i del seu Reglament, per millorar econòmicament la prestació en col·lectius amb més dificultats d'inserció laboral i a protegir millor els drets de tots els beneficiaris de la renda” (núm. de tramitació 202-00001/15), atès que no hi concorre cap de les causes

¹⁷ El fragment que es pretén addicionar preveu que “en unitats familiars de 2 membres aquest llindar d'ingressos s'incrementarà en un 10 % del límit actual del 150 % del IRSC [indicador de renda de suficiència de Catalunya] quan siguin els dos més grans de 65 anys o persones amb discapacitat igual o superior al 33% i en famílies monoparentals”.

¹⁸ Aquest altre fragment projecta que “[l']import màxim de la prestació garantida s'ampliarà al 110 % del (IRSC), en els casos de persones majors de 65 anys i persones amb una discapacitat igual o superior al 33%, amb la quantitat corresponent a la prestació complementària d'activació i inserció inclosa en persones amb una discapacitat entre el 33 % i 64 %”.

PARLAMENT DE CATALUNYA

d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

Segona. Prèviament a l'acte d'admissió a tràmit, és procedent que la Mesa del Parlament trameti la Proposició de Llei al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies.

Lletrat del Parlament